

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการศึกษา

ขอบเขตการศึกษา

ขอบเขตเนื้อหา

1. ขอบเขตการศึกษาคครั้งนี้เป็นการวัดระดับอุปนิสัย 7 ประการสำหรับผู้ทรง
ประสิทธิภาพผลยิ่ง ซึ่งจะทำการศึกษาในนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

2. ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่

- เพศ
- อายุ
- ชั้นปีที่กำลังศึกษา
- เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด
- เกรดเฉลี่ยสะสม
- ลำดับในครอบครัว
- บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่
- สถานภาพของบิดา/มารดา
- อาชีพของบิดา
- อาชีพของมารดา
- จำนวนเพื่อนสนิท
- ประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริม
- ประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม
นักศึกษา
- ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ
- ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือ
มหาวิทยาลัยจัดให้
- ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ
ยิ่ง
- อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

- อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต
- อุปนิสัยที่ 1 คือการเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน
- อุปนิสัยที่ 2 คือการเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ
- อุปนิสัยที่ 3 คือการทำตามลำดับความสำคัญ
- อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ
- อุปนิสัยที่ 5 คือเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา
- อุปนิสัยที่ 6 คือการฝึกพลังประสานความแตกต่าง และ
- อุปนิสัยที่ 7 คือการลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ

ขอบเขตประชากร

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งหมายถึงนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 5 ประจำปีการศึกษา 2553 จำนวน 1,529 คน (หน่วยทะเบียนและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2553)

เหตุผลที่เลือกทำศึกษานักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประจำปีการศึกษา 2553 เนื่องจากนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ เป็นผู้ที่มีโอกาสที่จะจบการศึกษาในสาขาศึกษาศาสตร์บัณฑิตและประกอบวิชาชีพครูในอนาคต ซึ่งวิชาชีพครูเป็นวิชาชีพที่สำคัญต่อการศึกษาของประเทศไทย หากครูมีอุปนิสัย 7 ประการอันนำไปสู่การเป็นผู้ทรงประสิทธิภาพดียิ่งย่อมก่อให้เกิดผลดีต่อการศึกษาและประเทศชาติอย่างมหาศาล ดังนั้นนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ซึ่งมีโอกาสที่จะเป็นครูในอนาคต จึงควรที่จะมีอุปนิสัย 7 ประการอันนำไปสู่การเป็นผู้ทรงประสิทธิภาพดียิ่งเป็นอย่างมาก

ขนาดตัวอย่างและวิธีการคัดเลือกตัวอย่าง

ในการศึกษาครั้งนี้ กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 5 ประจำปีการศึกษา 2553 จำนวน 318 คน โดยใช้วิธีของ Taro Yamane (สมเดช บุญประจักษ์, 2551) ที่ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างร้อยละ 5 ดังนี้

แสดงวิธีการคำนวณ ได้ดังนี้

จากสูตร

$$N = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

N = จำนวนสมาชิกประชากรทั้งหมด (1,529 คน)

E = ความคลาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่างร้อยละ 5 (0.05)

แทนค่า

$$\begin{aligned} n &= \frac{1,529}{1 + 1,529 (0.05)^2} \\ &= 317.05 \text{ คน} \\ &\sim 318 \text{ คน} \end{aligned}$$

จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณข้างต้น นำมาสุ่มตัวอย่างโดยใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Nonprobability Sampling) และวิธีการเลือกตัวอย่างแบบใช้โควตา (Quota Sampling) (กฤษณี รื่นรัมย์, 2551) โดยสุ่มเลือกตัวอย่างตามสัดส่วนจำนวนนักศึกษาในแต่ละชั้นปี ดังนี้

ตาราง 1 แสดงจำนวนนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนประชากร (ข้อมูลนักศึกษาระดับการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2553)

ชั้นปี	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
1	429	90
2	280	58
3	275	57
4	280	58
5	265	55
รวม	1,529	318

วิธีการศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) **ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)** ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลของ นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ทั้งหมด 318 คน โดยใช้เครื่องมือแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 คุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 แบบประเมินตนเอง (แบบประเมินตนเอง 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งของ Covey (2010) อันประกอบด้วยแบบวัดอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง)

2) **ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)** ทำการค้นคว้าข้อมูลจากหนังสือ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง (Covey, 2004) โดยหนังสือหลักที่ในการศึกษาคือ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ซึ่งได้รับการแปลและเรียบเรียงเป็นภาษาไทยโดย นภดล เวชสวัสดิ์ และคณะ จันทรเจ้าฉาย (2548) เพื่อความสะดวกต่อการทำความเข้าใจแต่ยังคงไว้ซึ่งเนื้อหาและใจความสำคัญของผู้แต่ง

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 คุณลักษณะทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด เกรดเฉลี่ยสะสม ลำดับในครอบครัว บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ สถานภาพของบิดา/มารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา จำนวนเพื่อนสนิท ประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริม ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

ส่วนที่ 2 แบบประเมินตนเอง ซึ่งนำมาจากแบบประเมินตนเอง 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งของ Covey ซึ่งประกอบด้วย แบบวัดอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง โดย Covey ระบุไว้ในแบบประเมินตนเองว่า อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ และอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตนั้นเป็นอุปนิสัยพื้นฐานของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

รายละเอียดของแบบประเมินตนเอง มีดังนี้
แบบประเมินตนเองแบ่งออกเป็น 9 ส่วนหลัก ในแต่ละส่วนประกอบด้วย
ข้อความจำนวน 3 ข้อความ ดังนี้

1.อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

- ฉันแสดงความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่น
- ฉันเป็นคนรักษาสัญญาและให้คุณค่าต่อข้อผูกพัน
- ฉันไม่พูดถึงสิ่งที่ไม่ดีของผู้อื่นลับหลัง

2.อุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิต

- ฉันสามารถรักษาความสุขในแง่มุมต่างๆ ของชีวิต การงาน
ครอบครัว เพื่อน และอื่นๆ ได้อย่างเหมาะสม
- เวลาทำงาน ฉันคำนึงถึงเกี่ยวข้องและความต้องการของคน
ฉันกำลังทำงานให้
- ฉันทุ่มเทในสิ่งที่ฉันทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมดแรงหรือหมดสภาพ

3.อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน

- ฉันควบคุมชีวิตตัวเองได้
- ฉันทุ่มเทความพยายามในสิ่งที่ฉันสามารถทำได้ มากกว่าในสิ่งที่
ฉันไม่สามารถทำได้
- ฉันรับผิดชอบต่ออารมณ์และการกระทำของฉันมากกว่าที่จะโทษ
ผู้อื่นหรือสิ่งรอบข้าง

4.อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ

- ฉันรู้ว่าฉันต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิต
- ฉันจัดการและเตรียมสิ่งต่างๆ เพื่อไม่ต้องทำสิ่งนั้นๆ แบบ
ฉุกเฉิน
- ฉันเริ่มต้นแต่ละสัปดาห์ด้วยเป้าหมายที่ชัดเจนว่า ฉันต้องการทำ
อะไรให้สำเร็จ

5.อุปนิสัยที่ 3 การทำสิ่งสำคัญก่อน

- ฉันมีวินัยในการทำตามแผนต่างๆ (ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง ไม่ปล่อย
เวลาให้สูญเปล่า และอื่นๆ)
- ฉันไม่ยอมให้กิจกรรมต่างๆ ที่สำคัญในชีวิตหายไปเพราะกิจกรรม
ที่วุ่นวายในแต่ละวัน

- สิ่งต่างๆ ที่ฉันทำทุกวันมีความหมายและเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ฉันประสบความสำเร็จในชีวิต

6. อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ

- ฉันให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้อื่นเท่าๆ กับของตัวเอง
- ฉันร่วมมือกับผู้อื่น
- เวลาแก้ไขข้อขัดแย้ง ฉันพยายามหาวิธีที่ทำให้ทุกฝ่ายได้ประโยชน์

7. อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา

- ฉันเป็นคนอ่อนไหวต่อความรู้สึกของผู้อื่น
- ฉันพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของผู้อื่น
- เวลาฟัง ฉันพยายามมองสิ่งต่างๆ จากมุมมองของผู้อื่น ไม่ใช่แค่ของฉันเท่านั้น

8. อุปนิสัยที่ 6 การฉีกพลังประสานความต่าง

- ฉันให้คุณค่าและค้นหาความสามารถที่อยู่ภายในของผู้อื่น
- ฉันเป็นคนที่สร้างสรรค์ในการแสวงหาแนวความคิดและวิธีแก้ไขปัญหาคือใหม่และดีกว่า
- ฉันชอบกระตุ้นให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น

9. อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ

- ฉันให้ความสำคัญกับสุขภาพกายและความเป็นอยู่ที่ดีของฉัน
- ฉันพยายามอย่างหนักที่จะสร้างและพัฒนาความสัมพันธ์กับผู้อื่น
- ฉันใช้เวลาในการหาความหมายและความสุขในชีวิต

ลักษณะของแบบประเมินตนเองนั้น เป็นการประเมินตนเองว่าแสดง

ลักษณะอุปนิสัยตามข้อความแต่ละข้อความในแบบประเมินตนเองได้ดีมากน้อยเพียงใด โดยแบ่งการประเมินตนเองในแต่ละข้อความออกเป็น 6 ระดับ ดังนี้

- 1 คะแนน คือ น้อยที่สุด
- 2 คะแนน คือ น้อย
- 3 คะแนน คือ ค่อนข้างน้อย
- 4 คะแนน คือ ค่อนข้างมาก
- 5 คะแนน คือ มาก
- 6 คะแนน คือ มากที่สุด

การประมวลผลคะแนนจากแบบประเมินตนเอง มีวิธีประมวลผลดังนี้

1. หาค่าเฉลี่ยของคะแนนในแต่ละอุปนิสัยของแบบประเมินตนเอง แล้วพิจารณาว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนในแต่ละอุปนิสัยนั้นอยู่ในช่วงใด ซึ่งกำหนดเกณฑ์เพื่อแปลความหมายของคะแนนได้ด้วยการหาอันตรภาคชั้น (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2549) แสดงวิธีการคำนวณได้ดังนี้

$$\text{อันตรภาคชั้น} = \frac{\text{ค่าพิสัยของคะแนนเฉลี่ย}}{\text{จำนวนอันตรภาคชั้น}}$$

โดย

$$\begin{aligned} \text{ค่าพิสัยของคะแนนเฉลี่ย} &= \text{คะแนนเฉลี่ยสูงสุดที่เป็นไปได้} \\ &\quad - \text{คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดที่เป็นไปได้} \end{aligned}$$

คะแนนเฉลี่ยสูงสุดที่เป็นไปได้ คือ 6 คะแนน

คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดที่เป็นไปได้ คือ 1 คะแนน

$$\begin{aligned} \text{ค่าพิสัยของคะแนนเฉลี่ย} &= 6 - 1 \text{ คะแนน} \\ &= 5 \text{ คะแนน} \end{aligned}$$

จำนวนอันตรภาคชั้น (จำนวนช่วงของคะแนน) = 6 ชั้น

แทนค่า

$$\begin{aligned} \text{อันตรภาคชั้น} &= \frac{5 \text{ คะแนน}}{6 \text{ ชั้น}} \\ &= 0.83 \text{ คะแนนต่อชั้น} \end{aligned}$$

จึงได้เกณฑ์การประเมินผลคะแนนเฉลี่ยดังนี้

1.00 - 1.83 คะแนน	คือ มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับน้อยที่สุด
1.84 - 2.67 คะแนน	คือ มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับน้อย
2.68 - 3.50 คะแนน	คือ มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับค่อนข้างน้อย
3.51 - 4.33 คะแนน	คือ มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับค่อนข้างมาก
4.34 - 5.17 คะแนน	คือ มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับมาก
5.18 - 6.00 คะแนน	คือ มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับมากที่สุด

2. ประเมินผลระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตน โดยการหาค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนในอุปนิสัยที่ 1 อุปนิสัยที่ 2 อุปนิสัยที่ 3 และอุปนิสัยที่ 7 แล้วพิจารณาว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนนั้นอยู่ในช่วงใด โดยใช้เกณฑ์การประเมินผลคะแนน เช่นเดียวกับเกณฑ์การประเมิน

ในแต่ละอุปนิสัย เหตุผลที่รวมอุปนิสัยที่ 7 เข้าไปในการประเมินผลระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัวนี้ ด้วยเนื่องจากอุปนิสัยที่ 7 เป็นอุปนิสัยที่ช่วยให้อุปนิสัยอื่นๆ ทำงานได้อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิผล

3. ประเมินผลระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม โดยการหาค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนในอุปนิสัยที่ 4 อุปนิสัยที่ 5 อุปนิสัยที่ 6 และอุปนิสัยที่ 7 แล้วพิจารณาว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนนั้นอยู่ในช่วงใด โดยใช้เกณฑ์การประเมินผลคะแนน เช่นเดียวกับเกณฑ์การประเมินในแต่ละอุปนิสัย เหตุผลที่รวมอุปนิสัยที่ 7 เข้าไปในการประเมินผลระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมด้วยเนื่องจากอุปนิสัยที่ 7 เป็นอุปนิสัยที่ช่วยให้อุปนิสัยอื่นๆ ทำงานได้อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิผล

4. ประเมินผลในภาพรวมของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง โดยการหาค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนใน 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง (อุปนิสัยที่ 1-7) แล้วพิจารณาว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนนั้นอยู่ในช่วงใด โดยใช้เกณฑ์การประเมินผลคะแนน เช่นเดียวกับเกณฑ์การประเมินในแต่ละอุปนิสัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

เครื่องมือทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไป

1.1 ใช้ความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) สำหรับเพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา ลำดับในครอบครัว บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ สถานภาพของบิดา/มารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา ประวัติการทำงานพิเศษ/มีรายได้เสริม ประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ประสบการณ์ในการสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

1.2 ใช้ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สำหรับเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด เกรดเฉลี่ยสะสม และจำนวนเพื่อนสนิท

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมคูลในการดำเนินชีวิตและ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

ใช้ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไปกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมคูลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมและ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์

3.1 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม (t-Test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One-way ANOVA) และการวิเคราะห์พหุคูณโดยวิธีของ Scheffe เพื่อเป็น Post Hoc Test เพื่อหาค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยของกลุ่มตัวอย่าง โดยคิดว่าคู่ใดบ้างแตกต่างกันจนมีผลทำให้ H_0 ถูกปฏิเสธ โดยทำการทดสอบไปพร้อมกันทุกคู่

3.2 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) ระหว่างอุปนิสัยแต่ละอุปนิสัย โดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-moment Correlation Coefficient) หรือเรียกว่า วิธีสหสัมพันธ์อย่างง่าย (Simple Correlation) ซึ่งจะสามารถอธิบายได้ว่าตัวแปรทั้ง 2 ตัวในการวิเคราะห์นั้นมีความสัมพันธ์กันหรือไม่ ระดับใด และสัมพันธ์กันอย่างไร การพิจารณาระดับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้ง 2 ตัว สามารถพิจารณาได้จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ได้ดังนี้ (สมเดช บุญประจักษ์, 2551)

- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มากกว่า 0.90 ถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก
- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในช่วง 0.70 – 0.90 ถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในช่วง 0.30 – 0.69 ถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์น้อยกว่า 0.30 ถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ
- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าเท่ากับ 0.00 ถือว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันเชิงเส้นตรง

- เครื่องหมาย + และ - หน้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แสดงถึงลักษณะความสัมพันธ์โดย เครื่องหมาย + แสดงถึงการมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ส่วนเครื่องหมาย - แสดงถึงการมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกัน

3.3 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) ระหว่างเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด และเกรดเฉลี่ยสะสม กับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน เช่นเดียวกับที่ใช้ในการวิเคราะห์ในข้อ 3.2

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ผลของประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ ที่มีต่อระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึง 7 อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมและ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพ โดยใช้การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม (t-Test)

สถานที่ใช้ในการดำเนินการศึกษาและรวบรวมข้อมูล

สถานที่ใช้ในการดำเนินการศึกษา คือ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และสถานที่ในการรวบรวมข้อมูล คือ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการศึกษา

การศึกษานี้ใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น 10 เดือน เริ่มตั้งแต่ เดือนสิงหาคม พ.ศ.2553 ถึง เดือนมิถุนายน พ.ศ.2554 ส่วนการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้ระยะเวลา 3 เดือน คือ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ.2553 ถึง เดือนมกราคม พ.ศ.2554